

Avos 5:20

כל מחלוקת שהיא לשם שמים, סופה להתקיים. ושאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים
איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים? זו מחלוקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים? זו מחלוקת קרח
וכל עדתו

Taanis 4:6

חמשה דברים ארעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז וחמשה בתשעה באב. בשבעה עשר בתמוז
נשתברו הלוחות, ובטל התמיד, והבקעה העיר, ושרף אפוסטמוס את התורה, והעמיד צלם בהיכל.
בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ, וחרב הבית בראשונה ובשניה, ונלכדה ביתר, ונחרשה
העיר. משנכנס אב, ממעטין בשמחה

For a thousand years are in Your eyes like yesterday, which passed, and a watch in the night (Ps.90:4);

The days of our years because of them are seventy years, and if with increase, eighty years; but their pride is toil and pain, for it passes quickly and we fly away (90:10)

So teach the number of our days, so that we shall acquire a heart of wisdom (90:12);

Return, O Lord, how long? And reconsider regarding Your servants (v.13);

Satiate us in the morning with Your loving-kindness, and let us sing praises and rejoice with all our days (v.14);

Cause us to rejoice according to the days that You afflicted us, the years that we saw evil (v.15).

Yoma 9b

מקדש ראשון מפני מה חרב מפני ג' דברים שהיו בו ע"ז וגלוי עריות ושפיכות דמים
אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב מפני שהיתה בו שנאת
חנם ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות ע"ז גלוי עריות ושפיכות דמים
ובמקדש ראשון לא הוה ביה שנאת חנם אלו בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה ודוקרין זה את זה
בחרבות שבלשונם

Sanhedrin 110a

ויקם משה וילך אל דתן ואבירם אמר ר"ל מכאן שאין מחזיקין במחלוקת דאמר רב (במדבר טז, כה) כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר (במדבר יז, ה) ולא יהיה כקרח וכעדתו

Sanhedrin 109b-110a

אמר רב און בן פלת אשתו הצילתו אמרה ליה מאי נפקא לך מינה אי מר רבה אנת תלמידא ואי מר רבה אנת תלמידא אמר לה מאי אעביד הואי בעצה ואשתבעי לי בהדייהו אמרה ליה ידענא דכולה כנישתא קדישתא נינהו דכתיב (במדבר טז, ג) כי כל העדה כולם קדושים אמרה ליה תוב דאנא מצילנא לך אשקיתיה חמרא וארויתיה ואגניתיה גואי אותבה על בבא

וסתרתה למזיה כל דאתא חזיה הדר אדהכי והכי אבלעו להו

איתתיה דקרח אמרה ליה חזי מאי קעביד משה איהו הוה מלכא לאחווה שוויה כהנא רבא לבני אחווה שוינהו סגני דכהנא אי אתיא תרומה אמר תיהוי לכהן אי אתו מעשר דשקילתו אתון אמר הבו חד מי לכהן ועוד דגייז ליה למזייכו ומיטלל לכו כי כופתא עינא יהב במזייכו אמר לה הא איהו נמי קא עביד אמרה ליה כיון דכולהו רבותא דידיה אמר איהו נמי (שופטים טז, ל) תמות נפשי עם פלשתים

ועוד דקאמר לכו עבדיתו תכלתא אי ס"ד תכלתא חשיבא [מצוה] אפיק גלימי דתכלתא וכסינהו לכולהו מתיבתך היינו דכתיב (משלי יד, א) חכמות נשים בנתה ביתה זו אשתו של און בן פלת ואולת בידה תהרסנה זו אשתו של קרח